

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

**TEXT FLY WITHIN
THE BOOK ONLY**

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198172

UNIVERSAL
LIBRARY

ತೊದಲ್ಪುಡಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ—ನುಡಿ ೭

ಮುಂದಿನ ದೇವರು

ಕೆ. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ,

ಸಂಪಾದಕ, ನವಯುಗ, ಮಂಗಳೂರು.

‘ಅಸತೋ ಮಾ ಸದ್ಗಮಯ,
ತಮಸೋ ಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ
ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಾಮೃತಂ ಗಮಯ’
ಉಪನಿಷತ್

ಕೆನರಾ ಛಾಪಖಾನೆ, ಮಂಗಳೂರು.

1936

೦-೨-೦

ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ, ಉಡುಪಿ.

ಮುಂದಿನ ದೇವರು.

ದೇವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಮಾನವನು— ತನ್ನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ಸರ್ವವು ಹೆಡೆಯನ್ನರಳಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದಿದೆ— ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದಿನ ತರುಣನ ನೆತ್ತರು ಬಿಸಿಯೇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ದೇವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಹೊರಟರೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹೃದಯದುರಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಾಠಕರು ಇದನ್ನು ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಓದಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗದಿರದು.

ಪ್ರ ಕಾ ಶ ಕ ರು

ಮುಂದಿನ ದೇವರು.

ಮಹತ್ತಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದು. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ವಿಸ್ಮಯಕರ ಮಾರ್ಪಾಟಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾಲಗತಿಯು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗ ವಡೆದಿದೆ. ಇಂದಾದುದು ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು. ನಾಳೆ ಏನಾಗುವುದೆಂದು ಇಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಹೊಸ ಹುರುಪು, ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಕರೆಯಾಗಿ ಲೋಕದ ತರುಣ ಹೃದಯವನ್ನಾ ವರಿಸಿ ಪ್ರಚಂಡ ಬಂಡಾಯಕ್ಕದನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುವುದು. ಅದೊಂದು ಮಹಾ ಪ್ರವಾಹವೇ ಲೋಕವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವುದು. ದಯೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಪೂಜೆಪುರಸ್ಕಾರ, ಹಿರಿತನ ಹಳಿತನ ವನ್ನರಿಯದು—ತನ್ನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರುವ, ತೋರುವಿಕೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುವ ಕಟ್ಟು ತಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಡೆದು ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿಯುವದದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಚಂಡ ನೆರೆಯನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಡೆದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಕೆಲಸಮಯ ಅದು ತಡೆಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟರೂ, ಕಡೆಗದು ಮತ್ತಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ತಡೆಯೊಡೆದು ಬೋರ್ಗರೆದು ಹರಿಯದಿರದು. ಈ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಕೊಳೆ ಹೊಲೆಯೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆದು ಬಳಿದು ಹೋಗಿ ನವಜೀವನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತಯಾರಾಗುವುದು. ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಂತಹ ಕೂಗೆಬ್ಬಿಸಿದರೂ ಕಾಲವು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾಲ ಪುರುಷನಿಗೆ ಮಣಿದು ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣ ಜೀವನ ಹಾಗೂ

ಸಮಾಜ ರಚನೆಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ವಿಚಾರಶೀಲ ಮಾನವನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಹಳಿಯುವುದು ಈ ಲೇಖದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಂಕುಚಿತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಮರ್ಶಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ಮನಃಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಏರೇರಿ ಬರುವ ವಿಚಾರ ತರಂಗಗಳನ್ನು ವಾಚಕರ ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಲೇಖಕನ ಇಂಗಿತ. ಇದಕ್ಕಾತನ ಅರ್ಹತೆಯೆಂದರೆ, ಕವಿರವೀಂದ್ರರು ಗೀತಾಂಜಲಿಯ ಅದೊಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವಂತೆ, ಆತನು ಯಾವ ಗೂಡೊಳಗಣ ಹಕ್ಕಿ ಯೂ ಆಗಿರದೆ, ಗೂಡುಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನೋಹರ ಮತ್ತು ಸುಖ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣ ಬೀರಿದರೂ ಅವುಗಳೊಳಗೆ ನೇರದೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಅಪಾಯಕರವಿದ್ದರೂ ವಿಶಾಲ ವಿಚಾರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎದೆಯರಳಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪರವಾಗಿ ಪಕ್ಕ ಬಡಿದು ಹಾರಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ. ಯಾವ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ನೆರೆಗಾಗಲಿ, ಧರ್ಮ ನಿಯಮಗಳ ಬಲೆಗಾಗಲಿ ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲ ಆತ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಲೋಕದ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಲೆದ್ದೆಗೊಂಡು, ಆತನ ಸರಳ ಹಾಗೂ ತಿಳಿಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಾಚಕರ ಮುಂದಿರಿಸಿರುವನು.

**ದೇವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದೇ ಮಾನವ ಧರ್ಮದ
ಅತಿ ಪುರಾತನ ಮೂಲ.**

ದೇವರು ಮಾನವನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವನ ಇಹಪರ ಸುಖಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನಿತ್ತನೆಂದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸುಖ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆರಿಸಿದನೆಂದು ಹಲವು ಮಂದಿ

ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು ನಾಸ್ತಿಕರೇ ಅಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾಗಿ ಜನ ಮಾನ್ಯರಾಗಿರುವವರೇ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಮಾನವನು ದೇವರ ಅತ್ಯುದಾತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ' (Man is the noblest creation of God) ಎಂಬ ಪೋಪ್ ಸಾಹೇಬರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಡೀನ್ ಇಂಜರು, 'ದೇವರು ಮಾನವನ ಅತ್ಯುದಾತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ' (God is the noblest creation of man) ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿರುವರು. ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗಿರುವ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಕುರಿತಾದ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುಸು ಶೋಧಕ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲೋಕದ ದೇವ ಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವ ವಿಷಯವದು. ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ಈಗ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಗಳೆನಿಸುವವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಗೊಡವೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವೊಂದು ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡೇ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಅನಾಗರಿಕರೆನಿಸುವ ಪಂಗಡಿಗರು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಗುಡ್ಡಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಹಲವು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ದೇವಧರ್ಮಗಳ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಗಂಧಗಾಳಿಯಾದರೂ ಇರುವುದೇ? ಅವರು ಕೇವಲ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿ, ನಾಗರಿಕರು, ದೇವಭಕ್ತರು, ಧರ್ಮಪರಾಯಣರೆಂದೆಲ್ಲಾ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಪಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗಿಂತ ನೀತಿವಂತರಾಗಿಯೂ, ಸತ್ಯಸಂಧರಾಗಿಯೂ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಸ್ಯದಲ್ಲೇಗ ಮಿಲ್ಯಗಟ್ಟಿ ಜನರು, ದೇವಧರ್ಮಗಳಿಗೇನೇ ಬಹಿ

ಸ್ವಾರ ಹಾಕಿ, ಅವುಗಳನ್ನಣಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಪ್ರಚಂಡ ಆಂದೋಲನ
 ವೆಬ್ಬಿಸಿ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಬಹುತೇಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ
 ವಾದ ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಸುಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?
 ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದು ದೇನು? ಅಂದಮೇಲೆ ಧರ್ಮ
 ದೇವರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನವೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದೇನೂ
 ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಹಾಗಾದರೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳು
 ಹೇಗುಂಟಾದುವು? ಏತಕ್ಕುಂಟಾದುವು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತ
 ದೆ. ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಮಾನವಜೀವಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
 ಗಳಿಂದುಂಟಾದುವು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸುಖಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವ
 ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದಲೇ ಅವು ಹುಟ್ಟಿವೆ.
 ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒತ್ತಾಟದಿಂದಲೇ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲವು ಉದ
 ಯಿಸಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ನಿರ್ಭೀತ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳಲ್ಲಿ,
 ವಿಚಾರವಿಪ್ಲವಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಪಂಡಿತ ತಾರಾ
 ನಾಥರು, ತನ್ನ 'ಧರ್ಮ ಸಂಭವ' ಅಥವಾ 'ಧರ್ಮದ ಹುಟ್ಟು'
 ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ, ದೇವ, ಧರ್ಮ, ಮತಗಳು
 ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರಾಚಾರ ಸರೋವರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ
 ಆವಿಯು. ನಾಗರಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯ ಸೆಕೆಯಿಂದುಂ
 ಟಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಿದ ಬಾಷ್ಪವು. ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮದೇವರು
 ಗಳು ಮಾನವನ ಭೀತಿ, ಅಹಂಕಾರಗಳ ಸಂತತಿ. ಪ್ರಾಚೀನ
 ಮಾನವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭೀಕರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸ
 ರಿತ್ತು ದೇವದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ
 ಊಹೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ದೇವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ
 ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ದೇವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದೇ
 ಮಾನವನ ಧರ್ಮದ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಮೂಲ. ಮನುಷ್ಯನ
 ಭಯ, ಶಂಕೆ, ಅಕ್ಷೇಮ, ಏಕಾಕಿತ್ವ, ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಸಂವೇ
 ದನೆಯಲ್ಲಿದೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ. 'ಧರ್ಮವು ಪ್ರಥಮ

ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೀತಿಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ'ಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ ತತ್ವಜ್ಞರಾದ ಬರ್ತ್ರಿಂಡ್ ರಸೆಲರ ಅಭಿಮತ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಪರಘಾತವಾಯಿತು. ಆಗ ಆತನಲ್ಲಿ ಸಂಘ ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ತಿಳಿವುಂಟಾಯಿತು. ಸಂಘ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪರತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕೆಲವೊಂದು ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಬೇಕಾದುವು. ಈ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವ, ಮತ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಸಂಘಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ನೀತಿನಿಯಮಗಳಿಲ್ಲಾ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವೆಂದಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾನವರೇ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರವಾಗಿ ಅದೊಂದು ಅಗೋಚರಶಕ್ತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯವಾದ, ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮಾನವಕಲ್ಪನೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆಯ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಈ ದೇವರದಾಯಿತು. ಈ ಅಧಿಕಾರ ಚಾಲನೆಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ ನರಕ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿನೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಪಂಗಡಗಳು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಮಾನವನ ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೇ ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಮೂಲ. ಧರ್ಮವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಲ್ಲ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವನೇ ನೇಮಿಸಿದ ಉಪಾಯಗಳು. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅವವನ್ನು ಮಾನವನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಅವು ದೇವರಿಂದ ಬಂದುವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದ

ಹುಟ್ಟಿನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ವೇದ್ಯ ವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳಿವು. ಮೋಸೆಯ ೧೦ ಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಕೇವಲ ಸರಳ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು. ಆದರೆ ಆತನು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ತುತ್ತ ತುದಿಗೇರಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಗೆ ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊರೆದು, ಅಗ್ನಿಸ್ವರೂಪಿ ಭಯಂಕರ ದೇವರವನ್ನು ತನಗಿತ್ತನೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾದ ಆತನ ಜನ ರವನ್ನು ಎಂದೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ವೇದಗಳ, 'ಮಾತೃದೇವೋಭವ, ಪಿತೃದೇವೋಭವ, ಆಚಾರ್ಯ ದೇವೋ ಭವಾದಿ' ಪವಿತ್ರವೆನಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ಸರಳ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ದೇವರನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹುಟ್ಟಿಸಿರುವುದು. ಆತನಿಂದದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿರುವುದು. ದೇವ ಧರ್ಮ ಸ್ವರ್ಗ ಮುಂತಾದುವು ಬಲವಾದ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದ, ಸದಾ ಪರಾವಲಂಬಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಬಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ವಿಮೆ ಇದ್ದಂತೆಂದು ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ಹೇಳಿರುವರು. 'ಧರ್ಮವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತ ಭಯದಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಹೋ ರಾಟೆ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಸದಾ ನೆರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹಿರಿಯಣ್ಣನೋರ್ವನಿರುವನೆಂಬ ಮಾನವನ ಅಭಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸೃಷ್ಟಿವೈಚಿತ್ರ್ಯ, ಅಪ ಜಯ, ಮರಣಗಳ ಕುರಿತಾದ ಮಾನವನ ಭೀತಿಯೇ ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯೆಂದು ಬರ್ತ್ರೆಂಡ್ ರಸ್ಸೆಲರ ಅಭಿಮತ.

ಭೀಕರ ಸ್ವರೂಪಿ ದೇವರು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ಕ್ರೂರ ಬರ್ಬರನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಂ ದಿನ ದೇವರು ಕೂಡಾ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ನಿರಂಕು ಶಿಯೂ ಕ್ರೂರಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿ,

ಅದೊಂದು ಪಂಗಡ, ಜಾತಿಗಳವರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಿದ್ದನು. ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಗಡಿಗರು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ದೇವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸವಾದಂತೆ ಅವರ ಲ್ಲೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅಭಿಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ತಾವು ದೇವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗವೆಂಬಂತೆಯೂ ಆಯಿತು. ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೊಪ್ಪದೆ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಡೆದು ತಮಗೆ ಪೀಡೆ ಕೊಡುವವರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇವರು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವನೆಂದಾಯಿತು. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತಾಭಾವನೆಯೇ ಈಗಣ ಹಿಂದು, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನದ ಮೂಲ. ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ದೇವರು, ಅವರ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗೊಪ್ಪದೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಾವಳಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು! ಆರ್ಯರ ದೇವರು, ಅನಾರ್ಯ ದಸ್ಯುಗಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದ! ಈ ಭಾವನೆಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಈಗಣ 'ವ್ಲೇಂಚ್ಕ' 'ಕಾಫರ', 'ಹೀದನ್' ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ತುಚ್ಛ ಭೇದಗಳಿಂದ ಈಗಲೂ ಲೋಕದಲ್ಲಾಗುವ ಹಾವಳಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು! ಮಾನವ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಅವೆಷ್ಟು ತೊಡಕಾಗಿರುವುವು! ಅದೊಂದು ದೇವಧರ್ಮದ ಮೂಲಕವೇ ರಕ್ಷಣೆ, ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಭಿಮಾನಾಭಿಭೂತ ಮಾನವನು ಅದೆಂತಹ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ನಡಿಸಿಲ್ಲ! ಈಗಲೂ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಹಿಂದುದೇಶದ ಹಿಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಗಲಾಟೆಗಳೂ, ಇತ್ತಲಾಗಿ ಅಯರ್ಲೆಂಡಿನ ಜೆಲ್ ಫಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಗಡಿಗರೊಳಗೇನೇ ನಡೆದ ಭೀಕರ ಹೋರಾಟವೂ ಚಿತ್ತವೇಧಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮಾನವರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು

ಘೋರ ಯುದ್ಧ, ಹೋರಾಟಗಳಾಗಿಲ್ಲ! 'ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಕ್ರಸೇಡ್ಸ್', ಸೈನಿಕ್ ಇಂಕ್ವಿಶಿಶನ್, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮತಪ್ರಚಾರ ಹಿಂಸೆಗಳಿಲ್ಲಾ ದೇವರ ಧರ್ಮಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯಗಳು! ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾರವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ನಾವು ಇಂದೂ ಅದೇ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ಜರ್ಮನಿಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಜರ್ಮನಿಯ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಲೋಕದ ಇತರ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಆ ಘೋರ ನರಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಬಣ್ಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಂದಿಗ ಇಟಲಿಯ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಅಬಿಸೀನಿಯದ ಮೇಲಿನ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಇಟಲಿಯ ಧಾಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಟಲಿಯ ಚರ್ಚ್‌ಗಳ ಚಿನ್ನವು ಮುಸಲ್ಮಾನಿಯ ಪೈಶಾಚಿಕ ಯುದ್ಧವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಧರ್ಮದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ತುಚ್ಛ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ.

ಮಾನವನು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ದೇವಧರ್ಮ ವಿಷಯಕವಾದ ಅವನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿ ಯುಂಟಾಯಿತು. ಜನರ ಅವಸರಾವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಅವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ದೇವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯೂ, ರಚನೆಯೂ, ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶವೂ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾ ಹೋದುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವಸರ, ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದಂಟಾದ ಧರ್ಮವು ಆ ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಜೀವಿತವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವು ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ; ದುರಭಿಲಾಶೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ

ಸ್ವಾರ್ಥ ದುರಭಿಲಾಷೆಯೇ ಮೂಲ. ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯ ಧರ್ಮದ ಅಜ್ಞಾತ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಬದಲಿಗೆ, ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಹಿಡಿತವು ಸಂಘದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲಮಂದಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು, ದುರಭಿಲಾಷಿಗಳು, ಮಾನ ಸತ್ಕಾರ ಪ್ರಿಯರು, ಅವುಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಜಾಲ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುರ್ದೈವ ವೆಂದರೆ ಇವರ ನಂತರ ಬಂದ ಪ್ರವಾದಿ, ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವವರೆಲ್ಲಾ, ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೋ ಕ್ಷುದ್ರ ಸಂಘ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಲೋ ಈ ಸಂಘ ವಿನಾಶಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆ ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಸರಿಪಡಿಸಿದುದು.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುವರು.

ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರನು ಧರಿಸುತೆ ಮೆರೆವ ಚಿತ್ತದ ದಾಸ್ಯ,
ದೇವರ ಗುಡಿಯೆಂಬುವ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪರದೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ
ಪೂಜಿಯ ನಕಲಿಯ ಪರಿಹಾಸ್ಯ.

ಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಚಾರದ ಧರ್ಮದ ಕಬ್ಬಿಣನೇಣು,

ಸಿಲುಕಿಹುದದರಲಿ ಮಾನವನಮೃತಾತ್ಮದ ಗೋಣು

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜ ಹಿತಕ್ಕೊಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ದೇವಧರ್ಮಗಳು, ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾದಂತೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿ, ಮಾರ್ಪಾಟಗೊಂಡು ಆಯಾ ಕಾಲದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತಕಾರಕವಾಗುವ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರರ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಅಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುವು. ಈ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಿ ಜನರಿಂದ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗದಂತೆ ನಾನಾ ಭ್ರಾಮಕ ಕಲ್ಪನೆ, ಮಾಯಾ ಜಾಲವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೊಡ್ಡಲಾಯಿತು.

ವಂಶಪರಂಪರೆಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳುಂಟಾದರು. ದೇವರು ಸೈತಾನ, ಪುಣ್ಯಪಾಪ, ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಚಕರು, ಪುರೋಹಿತರು, ಪಾದ್ರಿಗಳು, ಮುಲ್ಲ ರೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ಭೇದ ಗಳುಂಟಾಗಿ ಅದು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಒಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ದೇವರು ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದುದೆಂದಾಯಿತು. ಹಿಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಂಟಾದರು. ಅವರು ಭೂಸುರರಾದರು. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ಭೂಸುರರು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರು. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಮೆಟ್ಟುವ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಶಪಿಸುವ, ಬ್ರಹ್ಮ ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಅವರಿಗಿರುವುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಪೂಜ್ಯರು! ಇತರ ರೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕು! ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರಿಗಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೇವೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ! ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗುಲಾಮರು. ಅವ ರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ! ವೇದಾಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ! ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರವರು. ನೀಚಯೋನಿಯ ವರು; ಪಾಪಿಗಳು! ಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಗಳ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ವೇದ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಭೇದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅದ್ವೈತ ಮತಾ ಚಾರ್ಯರಾದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರು ಪಾಪಿ ಗಳು. ಇದೇ ತರದ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ದುರಾಚಾರವು ಇತರ ಧರ್ಮ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿದೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರ ಅವಸ್ಥೆಯೇನು! ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿಯೇ ಗುಲಾಮ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅತ್ಯಂತ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೆನಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತನೊಬ್ಬನು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಹಿಡಿದೊಯ್ಯುವ

ತನ್ನ ಹಡಗಕ್ಕೆ 'ಜೀಸಸ್' ಎಂಬ ಹಸರಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಧರ್ಮದೇವರುಗಳನ್ನು ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಡೆಸಿದ ಅನಾಚಾರ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿತ್ತೀರದು! ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರವರ ದೇವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಸನಾತನಿಗಳ ದೇವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಘೋರ ಪಾಪವನ್ನು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾನ ಕೈರಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರು ಕೂಡಾ ನಾಸ್ತಿಕರು, ದೈವದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆವ ಈ ಕ್ಷುದ್ರಭೇದ, ಅನಾಚಾರ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಂಡಿಸಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದರು. ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ದೇವಾಧಿದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಆತ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮತಗ್ರಂಥಗಳು ಕಾಪಾಡಲಾರವು. ಆತ್ಮದ ಉದ್ಧಾರವು ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ವೇದಕಾಲದಲ್ಲೇ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳು ಹಲವರಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ,

ವೇದ ಪುರಾಣ ಕುರಾಣ ಯಾ ಸಬ್ ಕಹಾನಿ |

ಗಂಗಾ ಜಮುನಾ ತೀರತ ಯಾ ಸಬ್ ಪಾನಿ |

ತೋ ಮತ್ ಹೋ ಇನಕಾ ಅಭಿಮಾನಿ |

ಯಾ ಸಬ್ ಜೋಡ್ ಹೋ ಆತ್ಮಗ್ಯಾನಿ |

ವೇದ ಪುರಾಣ ಕುರಾನ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು. ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರೇ ನೀರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಪಡೆದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗೆಂದು ಸಾರಿದ ಮಧ್ಯ ಕಾಲೀನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಷಡ್ಧರ್ಶನ

ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಪಿಲಮಹರ್ಷಿ
ಯು ದೇವರನ್ನೂ, ಆತನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ವೇದಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಅವುಗಳ ಸುರಾಪಾನ, ಪಶುಬಲಿ, ಹಿಂಸೆಗಳಿಗಾಗಿ
ಕಪಿಲನು ಅವನ್ನು ದೂರವೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೂ ಕಪಿಲನು
ಮಹರ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾಸ್ತಿಕನಲ್ಲ, ಅಸುರನಲ್ಲ,
ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಯಲ್ಲ. ಸಕಲ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನ
ಗಳಿಗೂ ಆತನ ಸಾಂಖ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಮೂಲವೆಂದರೂ ಅತಿಶಯೋ
ಕ್ತಿಯಾಗದು. ಮಹಾತ್ಮ ಬುದ್ಧನು ವೈದಿಕ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಧರ್ಮದ ಭಿನ್ನ ಭೇದಗಳ ವೈರಿಯಾಗಿ, ಸಮಾನ ಪ್ರೇಮ,
ಅಹಿಂಸೆಯ ಸಂದೇಶಕನಾಗಿ ಬಂದು ಕೃತ್ರಿಮ ಜಾತಿರೀತಿಗಳನ್ನು
ಒಡೆದುಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವತಾರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿರುವ
ಬುದ್ಧನು ದೇವರನ್ನೇ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಆಗ ಹಿಂದು
ದೇಶದಲ್ಲೊಂದು ಹೊಸ ಯುಗವಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಲೆಗ್ಜಾಂ
ಡರ್, ಮೆಗಸ್ಟೆನೆಸ್, ಪಾಹಿಯಾನ್ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ
ವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ ಆ ನಮ್ಮ ನವಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಪ್ರಭಾವವು ನಾಸ್ತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಧರ್ಮದಿಂದುದ್ಭವವಾ
ದುದು. ಜೈನರು ಶುದ್ಧ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳು. ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ
ಎಂಬ ಅದ್ವೈತವಾದವು ಮನುಷ್ಯನೇ ದೇವರೆಂದು ಸಾಧಿಸುವುದ
ರಿಂದ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯೇನೂ
ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದೀಗ ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಯುಗ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು
ಮಧ್ಯಕಾಲದ ದೇವ ಧರ್ಮಗಳ ಎಷ್ಟೋ ಅಜ್ಞಾನ, ಅವಿಚಾರ
ಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ, ವಿಚಾರವು ಈಗ ತೊಡೆದುಹಾಕಿದೆ. ಎಲ್ಲ
ವನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ
ಕಾಲವಿದು. ದೇವರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾದರೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ

ಬಿಡಲಾರದು. ವನಸ್ಪತಿಗಳ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತಲಾಗಿ ನ
 ಒಂದು ಶೋಧದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯಂತೆ. ಅಂತೆಯೇ
 ಮಾನವ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯದ ಶೋಧವಾಯಿತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇವ
 ಧರ್ಮಗಳ ಬಾಬಿಲ್ ಗೋಪುರವು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಕುಸಿದು ಬೀಳು
 ವುದು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದೊಂದು ಶಂಕೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿ
 ಳ್ಲೆಂದು ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಾದ ಎಡ್ವಿನ್‌ಸನ್‌ ಹೇಳಿರು
 ವರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದು ನಾಳೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗ
 ಬಹುದು. ಎಡ್ವಿನ್‌ಸನ್‌ನಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೀತಿ ಸತ್ಯವೆ ಮೊದಲಾದ
 ಸಾಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಧರ್ಮ ಭಾವನೆಯೂ
 ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ರೂಢಿಯ ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ
 ವನ್ನವರು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ತನ
 ಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಜ್ಞಾನವೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ
 ದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವಿಯಲ್ಲ. ಅವನು
 ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಜೀವಾಣುಗಳ ಗುಂಪು. ಅವನು ಸತ್ತ
 ಬಳಿಕ ಜೀವಾಣುಗಳು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು.
 ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಬೇರೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರು
 ವವು. ಈ ಜೀವಾಣು ತಂಡವು ಚಿರಂಜೀವಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹು
 ದೆಂದು ಎಡ್ವಿನ್‌ಸನ್‌ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಾನವ
 ಶೋಧದ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವದೆಂದು ಹೇಳಬರುವುದೇ?
 ಇತ್ತಲಾಗಿ ನಾಯಿಯೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಕೊಟ್ಟು
 ಕೊಂದು ಅನಂತರ ಬದುಕಿಸುವ ಶೋಧವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ
 ಜಯಶೀಲವಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನವ
 ಜೀವನರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲೆಂದು
 ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಪ್ರೇಮಮಯ ದೇವರು.

ಮಾನವನು ಅನಾಗರಿಕನಾಗಿ, ಬರ್ಬರನಾಗಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ದೇವರು ಭೀಕರನಿದ್ದನು. ಸಿಡಿಲ್ಮಿಂಚು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭಯಂಕರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಾತನ ಆ ವಿಷ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಮಾನವನು ನಾಗರಿಕನಾಗುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಘಜೀವಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ದೇವರೂ ಸಂಘ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಪಾಲಕನಾದನು. ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆಗಳ ಕರ್ತನೇ ಆತನಾದನು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗಣ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸರಕಾರಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಆಗ ದೇವ ಧರ್ಮಗಳು ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಸಮಾಜದ ಸರ್ವ ಜವಾ ಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವುಗಳದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇಂದೀಗ ಸುಸಂಘ ಟಿತ ಸರಕಾರಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿ ಸುಭದ್ರತೆಯ ಜವಾ ಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು, ದೇವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿರುವವು. ಮಾನವನು ನಾಗರಿಕ ನಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಾಗ, ವಿಜ್ಞಾನ ಶೋಧಗಳು ಧರ್ಮದ ಭ್ರಾಮಕ ಭಾವನೆಗಳ ಮುಸುಕನ್ನು ಹರಿದೋಗಿದಾಗ ಪೂರ್ವದ ಬರ್ಬರ, ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಿ ದೇವರ ಸಂಕು ಚಿತ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅವನಿಗೆ ವಿಕಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು, ದೇವರು ಪ್ರೇಮಮಯನು, ಸರ್ವಶಕ್ತನು, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾ ತಿಯು, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮಾನವಾತೀತ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ಧಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅದೊಂ ದು ಗಗನಗೋಪುರವನ್ನೇ ರಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಮಾನವ ಕಲ್ಪ ನಾಚಾತುರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನೂ, ಗಂಭೀರ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ ವನ್ನೂ ಈ ದೇವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈಗಲೂ ಸದಾ ಇಂತಹ ಕಲ್ಪನಾ ಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ

ತನ್ನಯರಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೇನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಹಲವು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿ ದೇವರ ಭಾವಿಕ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುವಾಗ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ದೇಗುಲಗಳ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನಾರೋಪಿಸಿ, ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಲೌಕಿಕ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಇವೆರಡರ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇವರು ಈ ವರೆಗೂ ಈಗಲೂ ನಾನಾ ರೂಪದಿಂದ ನಾನಾ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವನು. ಮಾನವನ ಪರಾವಲಂಬನೆಯ ಹೆಗ್ಗುರುತಾಗಿ ಪೂಜನೀಯ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಪಡೆದು ಮೆರೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನು.

ಜನತೆಯೇ ದೇವರು .

ಆದರೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವನು. ವಿಜ್ಞಾನ ಶೋಧಗಳಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಜಯ ಪತಾಕೆಯನ್ನೂರಿರುವನು. ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಯಾಗಿ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವನು. ಸಂಘಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆತನೆಬ್ಬಿಸಿದ ಭೂತವೇ ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಅಧೀನಗೊಳಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಪಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಪರಾಧೀನತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಹಾನಿಕರವೂ ಅಸಹನೀಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತು ತನ್ನ ಸುಖಾನುಕೂಲತೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ವಿಚಾರವಂತನೂ, ಶಕ್ತಿವಂತನೂ, ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಆಗಿರುವನು. ದೇವಧರ್ಮಗಳ ದಾಸ್ಯವು ಅವನ ಸುಖ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಇಂದಿಗೂ ಮಾನವ

ಸೋದರತ್ವಕ್ಕೆ, ಲೋಕ ಸುಖ ಸುಖಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕ ವಾಗಿರುವವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದು ಧರ್ಮ. ಎರಡನೇದು ಸೇನಾಬಲ. ಯುದ್ಧ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಪೋಷಕವಾದ ಸೇನಾ ಸಿದ್ಧತೆಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಿನಂತೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಹಣ ವ್ಯಯ ವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೂರುಪಾಲು ಹಣವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳಿಗಾಗಿ, ಭಾವಿಕ ಪರಲೋಕ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಪಾರ ಅಪವ್ಯಯವು ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದೇ? ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮಿತಿಯುಂಟೇ? ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದವರಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ? ಇಡೀ ಲೋಕವೇ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಗ್ರಹಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮುಗ್ಧರಿಸುತ್ತಿರುವವಾಗ, ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಜನರು ಸರಿಯಾದ ವಸತಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ್ಮುತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ ಹಣವನ್ನು ದೇವರ ನೆಲೆಯೆಂಬ ಬಯಲು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಡಿ, ಗೋಪುರ, ಚರ್ಚ್ ಮಸೀದಿ, ಮಂದಿರಗಳ ರಚನೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಕಟ ವಿಸರ್ಯಾಸವು ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದೇ? ಈ ಹಣವೂ, ಯುದ್ಧ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಲ್ಪಡುವ ಧನವೂ, ಮಾನವ ಸುಖಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ಲೋಕ ಸುಖಕ್ಕೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವಂತಾದರೆ ಲೋಕದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ದುಃಖ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಎಂತಹ ಹೃದಯವಾದರೂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗದಿರದು.

ಧರ್ಮವು ಮಾನವ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕೈಸ್ತರಾಗಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಿ, ಹಿಂದುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕಠಿಣ ಕಟ್ಟುಗಳೊಳಗೆ

ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟಿರುವುದು. ಲೋಕದ ನಿಜವಾದ ನೈತಿಕೋನ್ನತಿಗೆ ತಡೆ ಹಾಕಿರುವುದು. ಸಮಾಜದ ಸುವ್ಯಸ್ಥಿಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತಿರುವುದು. ಇಹಲೋಕಸುಖಕ್ಕೆ, ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ನವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗೊಡವೆ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪರಲೋಕ ಮಾರ್ಗತಯಾರಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಅದರದು. ಈ ಲೋಕದ ಮಾನವರನ್ನು ಪರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯದು. ಆದರೆ ಇಂದಿಗ ಈ ಧರ್ಮವು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ವಿಚಾರಿಗಳಿಗದು ಬೇಡವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಜನತೆಯ ಹಿತದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜೋನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗದಿರವು. ಇಂದಿಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಚಿನ್ತೆಯೇ ತೋರಿಬರುತ್ತಿರುವುದು.

ರಸ್ಯದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

ರಸ್ಯದಲ್ಲಿಗ ಸಮಾಜಹಿತದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಲೋಕದ ಜನ ಸತ್ತೆ, ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಬಾಂಧವ್ಯವೇ ರಸ್ಯದ ಗುರಿ. ರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಜನಹಿತದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿರುವನು. “ರಸ್ಯದ ನವಕ್ರಾಂತಿಯು ಯೇಸುವನ್ನು ಚರ್ಚಿನಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಯೇಸುವು ರಾಜ್ಯದ ಹೃದಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ”ನೆಂದು ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ರಸ್ಯವೇ ಇಂದಿಗ ಲೋಕದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿಕ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು. ಆಸ್ತಿಕ ನಾಸ್ತಿಕಗಳ ಅರ್ಥವು ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಸೇವಿಸುವವನೇ ಆಸ್ತಿಕನು. ಹಾಗಿಲ್ಲದವನು ದೇವಧರ್ಮಗಳ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ನಾಸ್ತಿಕನೇ. ‘ಇತರರಿಗಾಗಿ ತಾನು’ ಎಂದು ದುಡಿಯುವವನು

ನಿಜವಾದ ಆಸ್ತಿಕನು, ಧರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತನು. 'ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಯೇ ಇತರರಲ್ಲಿ' ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ತಿಸುವವನು ಕೆಟ್ಟ ಕ್ರೂರ ನಾಸ್ತಿಕನು. ಈ ಭಾವನೆಯು ಯಾವ ಧರ್ಮಕ್ಕಾದರೂ ಸೇರಿದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನತೆಗಿದೆಯೇ? 'ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ' 'ಲೋಕಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸುಖಿ ನೋಭವಂತು' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅನುನಿತ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಜನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಖವಿರುವುದು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಿಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಿ ಭಿಕ್ಷಾಧೀಶರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರಮನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅರೆಮನೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಕೂಳುಗಾಣದ ರೈತ ಕೂಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ! ಆದರೆ ರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನದ ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲಸ ಕೂಲಿ ಸಿಗದೆ ನರಳುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಓದುಬರಹ ಕಲಿಯುವ ಅದೃಷ್ಟವಿರದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಅನ್ನಬಟ್ಟೆ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. ರೂಢಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ದೇವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಇನ್ನಾರಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕವೆನಿಸಲ್ಪಡುವ ರಸ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆಯೇ? ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ರಸ್ಯದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವರು. ಆಸ್ತಿಕ ವೆನಿಸುವ, ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಆಶಯವೆನಿಸುವ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗದೆ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವರಾಜ್ಯವೋ, ರಾಮರಾಜ್ಯವೋ ಆಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಸ್ಯವು ಕೇವಲ ೧೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಜನತೆಯ ದುಃಖ, ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ, ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿರುವುದೆಂದಾದ ಮೇಲೆ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಆಸ್ತಿಕತನಕ್ಕಿಂತ, ದೇವಧರ್ಮ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ, ರಸ್ಯದ ನಾಸ್ತಿಕತನವೇ,

ನೇವಧರ್ಮ ಬಹಿಷ್ಕಾರವೇ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲಾದುದಲ್ಲವೇ? ರಸ್ಯದ ದೇವರಿಗೆ ಇಂದು, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಇಗರ್ಜಿ, ಮಸೀದಿಗಳ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪುರೋಹಿತ ಪಾದರಿ ಮುಲ್ಲರುಗಳ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪಾಧಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜಹಿತ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಸಮಾಜ ಸುಖದಲ್ಲೇ ಆತನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಲೀನನಾಗಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನವ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇಡೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ, ಜಾಗೃತ ಜನಸತ್ತೆಯ ಭಕ್ತದಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯು ಧರ್ಮ, ಜನಾಂಗ, ವರ್ಗಭೇದಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ ಒಂದುಗೂಡುವಂತಾದರೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ, ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿ ದೇವರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗದಿರನು. ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ, ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಸುಖ ಸುಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲದೆ ಆತನಿಗಿನ್ನೇನು ಬೇಕು?

“ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳ ಆತ್ಮನನ್ನು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗ ಜಾತಿಗಳ ದೀನ ದುಃಖಿತ ದರಿದ್ರ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರನಾದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಿರುವನು. ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಸೇವೆಯೇ ದೇವರ ಸೇವೆ. ಇಂತಹ ದೀನ ದರಿದ್ರ ಜನಸೇವೆಯು ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆಯು. ಇದೀಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಪಸ್ಸಿನ ನಂತರ ತಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಪರಮ ಸತ್ಯವೆಂಬ ಆಸ್ತಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಾತಿಗೂ ರಸ್ಯದ ಸಮಾಜ ಹಿತವಾದಕ್ಕೂ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೊದಲು ದೇವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಯೇಸು ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೇಳಿರುವನು. ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಥವಾ

ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರುವದೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವೆವೋ ಆ ರಾಜ್ಯವೂ ಅಲ್ಲಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ತತ್ವಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಎಂಬುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಕಾಲದೇಶಗಳೆಂಬವು ನಮ್ಮ ಈಗಣ ಅರಿವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪಾಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಯೇ ಸುವಿನ ದೇವರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ, ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ರಾಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಈಗ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸಮೀಪ ಬರುವ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದರೆ ರಸ್ಯದ ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಾಜ್ಯಭಾರ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ತಿರುಳು ಸುಖ. ಉದ್ದೇಶವು ಪ್ರಗತಿ, ವಿಕಾಸ. ಅದರ ರೀತಿಯು ಕರ್ಮ. ವ್ಯಕ್ತಿವರ್ಗಗಳ ಹಿತ ವಿಕಾಸ ವಿರೋಧವಾದ ಇಂದಿನ ಧರ್ಮದೇವರುಗಳು ಅಳಿದು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ಸಂಘಜೀವನದಿಂದಂಟಾಗಿರುವ ಅವುಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಅನಾಹುತ ವಾಗಿರುವುದು; ಇಂದೂ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. ಮುಂದೆಯೂ ಆಗಲಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಗತಿವಿನಾಶಕ ಮಂಕುತನದಿಂದ ಮಾನವಕೋಟಿಯು ದೂರವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಹಿತ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ, ವಿಚಾರ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ದೇವಧರ್ಮ, ಕಾವ್ಯ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೇ. ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳ ಬುಗ್ಗೆಯೇ ನಾವು ಹುಡುಕುವ ದೇವರೆಂದರೆ. ಅದರ ದಿಗ್ದರ್ಶನವು ರಸ್ಯದ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಜನಹಿತ ಹೊಸ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸುಖಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರೆ ಸಾಲದೆ? ಮತ್ತೇನಾಗಬೇಕು ನಮಗೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳಿಂದ?

ಸರಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಸಹೂಟ

ಶೋಧಾಲ್ಪದಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

ಉ ಡು ಪಿ

ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೩ ಗ್ರಂಥಗಳು

ಸ್ಥಾಪನೆ:

ಪ್ರವೋದೂತ, ವಿಜಯ ದಶಮಿ

1930

ಸಂಪಾದಕರು:

ಕೆ. ಹೊನ್ನಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ

ಪಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಾಚಾರ್ಯ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ—ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಮೇಲಾಟದ ಕಾಲವಿದು. ಕನ್ನಡವೂ ಅವುಗಳ ಸಹಸಂಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲೆಂದು ಹಿರಿಯರ ಪ್ರಯತ್ನ. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತುಸು ಬೆಂಬಲದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು 'ಕಿರಿಯರ' ಭಾವನೆ. ಈ ಭಾವನೆಯೇ ದೈವಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ 'ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಸಂಚ'ವಾಗಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿರುವುದು.

ಸಮಾಜದ ಏಕೀಕರಣ ಅದರ ಆಚಾರದಲ್ಲಡಕವಾಗಿವೆ. ಆಚಾರದ ಒಳಿತು ಹೀನತೆಗಳು ವಿಚಾರದ ಕೈಯೊಳಗಿವೆ ಇಂತಹ ಸುವಿಚಾರದ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಮುಂದಿಡುವುದೇ 'ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಸಂಚ'ದ 'ತೊದಲುಡಿ' ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಹಿರಿ ಗುರಿ. ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳು ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕವನ, ನಾಟಕಾದಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುವವು. ಈ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಕೈಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿ ನಮ್ಮಿಂದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

೧ ಸ್ಥಾಪಕರು— ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟವರು. ಇವರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆವಲ್ಲದೆ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು.

೨ ರಕ್ಷಕರು—ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟವರು. ಇವರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ೧೫ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

೩ ಆಶ್ರಯದಾತರು—ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟವರು. ಇವರಿಗೆ ೧೦ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ೧೦ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

೪ ಪೋಷಕರು— ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ೫ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟವರು. ಇವರಿಗೆ ೫ ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ೫ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುವುದು.

೫ ಚಂದಾದಾರರು—ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರವೇಶಧನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಚಂದಾದಾರರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ೩ ಬಿಲಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಮುಂದಾಗಿ ೨೫ ಪಚ್ಚು ಪಚ್ಚು ೧. ೫. ಯನ್ನು ತರಿಸ್ಕರಿಸಿದವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸುವುದೂ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರ ಇಷ್ಟ.

—ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ತೊದಲ್ಪುಡಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನೋಪಾಯ (ದ್ವಿತೀಯಾವೃತ್ತಿ) ಬೆಲೆ ೦—೨—೬

ಜೀವನದ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದಿರಿಸಿ ಸ್ವತಂತ್ರಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕ.

‘ಉಡುಪಿಯ ಕೆಲವು ಉತ್ಸಾಹಿ ತರುಣರು ಕೂಡಿ ‘ತೊದಲ್ಪುಡಿ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ’ಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿರುವರು. ಅದರ ‘ಮೊದಲನುಡಿ’ಯಿದ್ದು. ನಾಟಕೀಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ....ಸಂವಾದದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ, ಗಾದೆಗಳೂ ನಾನಾ ಉಪಮೆಗಳೂ ಅವಿರಳವಾಗಿ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಶೈಲಿಯು ಚಲೋದಿದೆ. ಇವರ ನುಡಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು, ‘ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ’ವು ಹಿರಿದನಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಕೆ.’ — ಕಂಠೀರವ

‘ಈಗಣ ನಿರುದ್ಯೋಗ, ದುಂದುಗಾರಿಕೆ, ಸಾಲಗಾರಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ಪರೋಪಜೀವನಗಳಿಗೆ ಜನರು ಬಲಿಬೀಳದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತೆ ಚತುರ ಶಿಕ್ಷಿತ ತರುಣರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸಂಘಟನಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆದರ್ಶವನ್ನು ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಹಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿರಿಯರ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಗೆ ಬೆಂಬಲವೀಯಬೇಕೆಂಬ ಈ ‘ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ’ದ ಹಿರಿದಿಚ್ಛೆಯು ತಕ್ಕ ಆಶ್ರಯ ಪೋಷಣೆ ದೊರೆತು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ, ಕಿರಿಯರು ಹಿರಿಯರಾಗಿಯೇ ಮೆರೆವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಕೆ.’ — ನವಯುಗ.

ಸಂಶಯ ಪಿಶಾಚಿ (ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ) ಬೆಲೆ ೦—೬—೦

ಅಳಿಯ ಸಂತಾನಕಟ್ಟಿನ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಂಟಿ ಸಮಾಜದ ಸದ್ಯದ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಅದರಿಂದಂಟಾಗುವ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರವೇಧಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಸಮಾಜದೇಳಿಗೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ನಾಟಕವಿವು.

“ಇದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಯೇ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದು, ಮಂಗಳೂರೇ ಕಥಾಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಪ್ರತಿ

ಶಬ್ದವೂ ಭಾವಭರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಅಧುನಿಕ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವಾಚಾರ ವಿಚಾರಗಳೆಂಬ ಪ್ರೇತಬಾಧೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಧಃಪತನ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೊರಬೀಳುವುದು ಶುಭಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕು.

—ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ (ಸಾ. ಸಂಚಿಕೆ)

ನಾಡ ಕಥೆಗಳು (ಭಾಗ ೧-ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ) ಬೆಲೆ ೦—೨—೦

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿವಿಧ ಆಚಾರಾಂಧತೆಗಳ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಒಂದೆಡೆ ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟ ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಗಳ ಪುಸ್ತಕ

‘ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಐದು ಜನರು ಬರೆದ, ಸಮಾಜದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಐದು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಕಥೆಯಾದ ‘ತಿರುಪತಿ ಮುಡುಸಿನ ಕಳವು’ ಎಂಬುವದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶೆಟ್ಟರು ಭಟ್ಟರು ಎಲ್ಲಿ ಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಲು ಸಿಕ್ಕುವರು. ‘ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು’ ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಕಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕತೆಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ‘ಶೆಟ್ಟ ಮನೆಯ ಮದುವೆ’ ಎಂಬ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಚುಚ್ಚು ನಗೆಯು ವಾಚಕರಿಗೆ ನಗೆಯೊಡನೆ ಮೈಜುಮ್ಮನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸುವುದು...‘ಅಂದು ಇಂದು’ ಎಂಬುದು ಸೊಗಸಾದ ಸಣ್ಣ ಕಥೆ. ಹೇಳುವ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ...ಇಲ್ಲಿಯ ಈ ತರುಣ ಕಥಾಲೇಖಕರ ಭವಿಷತ್ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಶೆಯ ನೋಟದಿಂದ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

—ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ.

“....ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ‘ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು’ ಎಂಬ ಕತೆಯು ಹೈದಯಂಗಮವಾಗಿದೆ. ‘ಅಂದು ಇಂದು’ ಎಂಬ ದೃಶ್ಯವು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ....ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕೋರುವೆವು.

—ಕಂಠೀರವ.

“...ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ, ಪುಣ್ಯ-ಪಾಪಗಳು, ಅಚಾರ ವಿಚಾರಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಇವುಗಳ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಹಲವು ಅನನ್ಯತ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಕ್ಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ವಿವರಿಸಿ, ಕಾಲದೇಶಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗ ತಕ್ಕುದು ಅವಶ್ಯವೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಓದಿ ಮನನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ.

—ಸುಬೋಧ.

ಕುಶ - ಲವ (ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಾಟಕ) ಬೆಲೆ ೦-೪-೦

ಹಳೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಎರಕಹೊಯ್ದ ಪೌರಾಣಿಕ ನಾಟಕವಿದು. ಈಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ, ಸುಧಾರಣೆಯ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗ್ರಂಥ.

ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (ಕವಿತಾಸಂಗ್ರಹ) ಬೆಲೆ ೦-೧೨-೦

(ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ)

‘ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ’ವು ಅನ್ನುವುದೇನೆಂದರೆ—

‘....ಅಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಕವಿತೆಗಳ ಇಂತಹ ಉತ್ತಮ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಈ ವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ‘ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ’ಕ್ಕೆ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ಅದರೆ ಶಬ್ದದಿಂದಲ್ಲ; ‘ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಧನರೂಪದಿಂದ.’

‘ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ’ವು ಹೀಗೆನ್ನುತ್ತದೆ—

‘....ಅಧುನಿಕ ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಿದು. ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಾದ ‘ಕಿರಿಯರು’ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೌತುಕವೆನಿಸಿತು.’

ಶ್ರೀ. ತಿ. ನ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಂದ ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ—

‘...ಗ್ರಂಥವೂ ಒಳಗಿನ ವಿಷಯವೂ ಎರಡೂ ಅಂದವಾಗಿವೆ. ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.’

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ವಿ. ಕೆ. ಗೋಕಾಕರು ಪುಣೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ—

‘ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ‘ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವು ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿವೆ...ಅತ್ಯಂತ ಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿದೆ.’
ಡಾ. ಟಿ. ಮಾಧವ ಪೈ, M. B. & B. S ಉಡುಪಿ ಇವರು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ—

‘...ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವು ಕನ್ನಡ ಅಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ರತ್ನಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ’

‘....ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕದೊಳಗಿನ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳ ಕವನಗಳ ಆಯ್ಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಾಗಿದೆ....ಅದರ ಬಾಹ್ಯಾಂಗವು ನಯನ ಮನೋಹರವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ಅಂತರಂಗವೂ ಚೇತೋವಹಾರಿಯಾಗಿದೆ.

—ಹನುಮಂತರಾವ್ ಮಾಂಜರೇಕರ, B. A. (ಕಾನಡಾವೃತ್ತದಲ್ಲಿ)

OPINION OF THE "HINDU" MADRAS
KAVYA SAMRAJYA:—Published by Kiriyara Prapancha, Udipi.

PRICE 0-12-0

When the country is in the throes of a new awakening, every attempt to advance the nation's cause should be welcomed. The national edifice, to be lasting, has to be built on the sure foundation of culture. When so many modern thoughts, some of an alien origin, are seemingly in conflict with established traditions of the country the need for directing young mind, in the proper direction becomes all the more pressing. The book under review is a collection of over thirty poems written by various authors of the Kannada speaking portion of the country. The topics are varied. Some of the compositions offer light reading, while others are thought-provoking; but through all there runs the spirit of awakened India, with a nationalistic outlook on life, and great love for the country; its language and culture. 'Kiriyaara Prapancha' has chosen the poems carefully and though the poems are modern and young, the work is such as to appeal to young and old alike.

“....ಇದೀಗ ಈ ‘ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವು ಹೆಚ್ಚು ಭಾರವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ... ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿತೆಗಳ ಸವಿಯನ್ನು ಣ್ಣಬೇಕಾದರೆ ‘ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕು; ತರಿಸಿ ಓದಬೇಕು. ಈ ಸರ್ವಶ್ಲಾಘನೀಯ ಯತ್ನವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತಾವುದನ್ನು?

— ಬಡವರ ಬಂಧು

“....ಈ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೩೮ ಆಧುನಿಕ ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕಥಕ, ವರ್ಣಕ, ಭಾವೋದ್ಯೋತಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಕವಿತೆಗಳೂ ಸೇರಿವೆ....”

— ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ.

“...ಕವಿಕುಲ ತಿಲಕರ ಕವನಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಈ ‘ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ’ವೆಂಬ ಮಾಲೆಮಾಡಿ ‘ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ’ವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವುದು. ಕವಿತಾ ವಾಚಕ ವರ್ಗವು ಅದರ ಸುಗಂಧವನ್ನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಅನಂದಿಸದಿರದು. ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಇಂತಹ ಉಚ್ಚ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರ ಬೆಂಬಲವೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಯಥೇಷ್ಟ ದೊರೆತು ‘ಮಾಲೆ’ಯು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೇ ಭೂಷಣಪ್ರಾಯವಾಗುವಂತೆ ಬೆಳೆದು ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವೆವು.

— ಸ್ವದೇಶಿ ಪ್ರಚಾರಕ.

ಮಧುವನ

(ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ)

ಬೆಲೆ ೧—೮—೦

ಕಥೆಗಳು ೨೫] ಮಧುವಿನಿಗಿಂತಲು ಮಧುರ [೨೫೬ ಪುಟಗಳು.
ಕಥೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಥೆಗಾರರ ಪರಿಚಯವೂ ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.
ಹಬ್ಬದೂಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸವಿ! ಹೊಸ ಉಡುಗೆಗಿಂತಲೂ ಚೆಲು!

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳ ಕಥೆಗಾರರೂ
ಒಂದುಗೂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥ ರಾಯರು, ಶ್ರೀ. ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು,
ಶ್ರೀ. ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರ ಭಟ್ಟರು, ಶ್ರೀ. ಕೆ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು,
ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಎನ್. ಕಾಮತರು, ಶ್ರೀ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು, ಶ್ರೀ. ಕುಡ್ಲಿ
ವಾಸುದೇವ ಶೆಣೈಯವರು, ಶ್ರೀ. ಕೊರಡ್ಕಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರು, ಶ್ರೀ ಬಿ
ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣ ರಾಯರು, ಮಿಸೆಸ್ ಬಿ. ಟಿ. ಜಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಮೊದ
ಲಾದ ೨೫ ಕನ್ನಡ ಕಥೆಗಾರರ ೨೫ ಕಥೆಗಳು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥವು ತೀರಾ ವಿರಳ.

ಅದರೂ ಬೆಲೆ ಬಹು ಸುಲಭ.

|| ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥವೊಂದಿದ್ದರೆ ಅದೇ, ಈಗತಾನೆ ಹೊಸ
|| ತಾಗಿ, ಹೊಸ ರೂಪತಾಳಿ, ಹೊರಬಿದ್ದ ‘ಮಧುವನ’ವೊಂದೇ. ||

ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವನೋಪಾಯ, ಸಂಶಯ ಪಿಶಾಚಿ, ಕುಶಲವ,
ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಇವು ನೈಸೂರಿನ, ಸಂಶಯ ಪಿಶಾಚಿ, ಕುಶಲವ,
ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಇವು ಮದ್ರಾಸಿನ, ಕಾವ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ಬೊಂಬಾ
ಯಿಯ ಟೆಕ್ಸ್‌ಟು ಬುಕ್ ಕಮಿಟಿಗಳಿಂದ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ.

ಸದ್ಯವೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿವೆ—

೧ ಪ್ರತೀಕಾರ	೫ ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕ ಸಂಗ್ರಹ
೨ ಮಿರಾಜಾಯಿ	೬ ಕಾದಂಬರಿಯೊಂದು
೩ ಹೂಬುಟ್ಟಿ	೭ ವಿನುರ್ಶಾಗ್ರಂಥವೊಂದು
೪ ಯೋಗಿಯೊ ಭೋಗಿಯೊ	

ಸಿಗುತ್ತವೆ—

೧ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಸ್ತಕ
ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲಿ.
೨ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಪ್ರತಿ ಕಡೆಯ ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ.

ಉದಾರ ಶರ್ತಗಳ ಮೇಲೆ ಏಜಂಟರು
ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ತಿಳಿಯ

ಬೇಕು

ಉಡುಪಿ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ,

ದ. ಕ.

‘ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ’

ನವಯುಗಕ್ಕೊಪ್ಪುವ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಯಾವುದು?

ನವಯುಗ

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ

ರೂ. ೩—೪—೦

ಚಂದಾದಾರರಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ರಕ್ಷಕರು *

- ೧ ಶ್ರೀಯುತ ಪಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ನಾಯಕರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೨ ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ. ಸುಬ್ರಾಯ ಚರ್ಚಪ್ಪ ಶ್ಯಾನುಭಾಗರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೩ ಮೆಸ್ಸರ್ಸ್ ಮಲ್ಲಿ ವಾಮನ ಭಟ್ & ಬ್ರದರ್, ಉಡುಪಿ.

ಆಶ್ರಯದಾತರು †

- ೧ ಶ್ರೀ ಅಂಬಾಡಿಬೀಡು ಗೋಪಾಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೨ ,, ತೋನ್ನೆ ಜನಾರ್ದನಯ್ಯನವರು, ಉಡುಪಿ.
- ೩ ,, ಪಿ. ರಾಮದಾಸ ನಾಯಕರು, ಬಿ. ಎ. ಎಲ್. ಟಿ. ಕಟಪಾಡಿ.
- ೪ ಮಿ. ಯಫ್. ಯಕ್ಸ್. ದಾಲ್ಮೇದರು, ಉದ್ಯಾವರ.
- ೫ ಶ್ರೀ 'ಕಾಮತ್' ಅವರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೬ ,, ಪಾಂಗಾಳ ಜನಾರ್ದನ ನಾಯಕರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೭ ,, ಕೆದಿಂಜೆ ವೆಂಕಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೆರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಯೇಣಗುಡ್ಡೆ.
- ೮ ,, ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೆರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಹಿರಿಯಡ್ಕ.
- ೯ ,, ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮ ದೊರೆಬಲ್ಲಾಳರು, ಕಟಪಾಡಿ ಬೀಡು.
- ೧೦ ,, ಎ. ಬಿ. ಶೆಟ್ಟರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ಅತ್ತಾವರ, ಮಂಗಳೂರು.
- ೧೧ ,, ಕೆ. ವಾಸುದೇವ ಚರ್ಚಪ್ಪ ಶ್ಯಾನುಭಾಗರು, ಕಟಪಾಡಿ.
- ೧೨ ಮೆಸ್ಸರ್ಸ್ ಪಿ. ಎ. ಪೈ ಬ್ರದರ್ಸ್‌ರವರು, ಉಡುಪಿ.
- ೧೩ ಶ್ರೀ ಯು. ಸದಿಯನವರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಉದ್ಯಾವರ.
- ೧೪ ,, ಬಿ. ವಾಸುದೇವ ರಾಯರು, ಎಡ್ವೋಕೇಟ್, ಉಡುಪಿ.
- ೧೫ ,, ಪಿ. ಅನಂದ ನಾಯ್ಕರು, ಮರ್ಚೆಂಟ್ ಕಟಪಾಡಿ.
- ೧೬ ,, ಬಿ. ರಾಮಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟು, ಹೇ. ಮಾ. ಹಾ. ಎ. ಶಾಲೆ, ಬಾರ್ಕೂರು.
- ೧೭ ,, ಕೆ. ಮುದ್ದಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್, ಕೊರಂಗ್ರಪಾಡಿ.
- ೧೮ ,, ಎಂ. ವಾಮನ ರಾಯರು, ಎವೋಲೊ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೧೯ ,, ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಯರು, M.B. & B.S., Ph.D. ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ.
- ೨೦ ,, ಎಲ್ಲೂರು ಗುತ್ತು ಅಚ್ಚಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ವೈನಾಡ್.

- ೨೧ ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಕೃಷ್ಣರಾಜರು, ಉಡುಪಿ.
 ೨೨ ,, ಪಾದೂರು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು, ಪರೇಲ್, ಬೊಂಬಾಯಿ.
 ೨೩ ,, ಯು. ವೆಂಕಟರಾಯ ಕಾಮತರು, ಉಡುಪಿ.

ಪೋಷಕರು †

- ೧ ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಮ ಕಾಮತರು, ಮರ್ಚಂಟ್, ಕಟಪಾಡಿ.
 ೨ ,, ನಂದ್ಯಪ್ಪ ಹೆಗ್ಡೇರು, ಯೇಣಗುಡ್ಡೆ.
 ೩ ,, ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು, ಪಡುಮನೆ, ಕೆಮ್ಮೂರು.
 ೪ ,, ಕೆ. ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಕೊರಂಗ್ರಪಾಡಿ.
 ೫ ,, ಯು. ಪರಮೇಶ್ವರ ಮೇಸ್ತರು, ಫಿಜಿಸಿಯನ್ ಉದ್ಯಾವರ.
 ೬ ,, ಪುತ್ತಿಗೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣಾಚಾರ್ಯರು, ಉದಿಯಾವರ ಕುದುರು.
 ೭ ,, ಬೆಳ್ಳೆಳೆ ಕೆರೆಮನೆ ವೆಂಕಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಉಡುಪಿ.
 ೮ ,, ಕುತ್ತಾಡಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಉಡುಪಿ.
 ೯ ,, ಬೆಳ್ಳೆಳೆ ಕೆರೆಮನೆ ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಉಡುಪಿ.
 ೧೦ ,, ಕೊರಂಗ್ರಪಾಡಿ ತೇಜಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಉಡುಪಿ.
 ೧೧ ,, ಕವಿರಾಜ ಮಹಾಬಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಮಂಗಳೂರು
 ೧೨ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಂದಾಕಿನಿ ಬಾಯಿಯವರು, ವಿದುಷಿ, ಮದ್ರಾಸು.
 ೧೩ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪದ್ಮನಾಭ ರಾಯರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಮಟ್ಟು.
 ೧೪ ,, ಯು. ರಾಮಚಂದ್ರ ಮಯ್ಯರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಉದ್ಯಾವರ.
 ೧೫ ,, ಎಂ. ವಿಟ್ಟಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಮಲ್ಲಾರು.
 ೧೬ ,, ಕೆ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್, ಮಲ್ಲಾರು.
 ೧೭ ,, ಕೆ. ಶೇಸು ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕಾಪು
 ೧೮ ,, ಎಂ. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್, ಮಟ್ಟು.
 ೧೯ ,, ಪಿ. ಮುದ್ದಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಬಿ. ಯಂ. ಸ್ಕೂಲ್, ಪಾದೂರು.
 ೨೦ ,, ಯು. ದಾದು, ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೈಪುಂಜಾಲ್.
 ೨೧ ,, ಕೆ. ಮುದ್ದಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಕೆನರಾ ನರ್ಸರಿ, ಕಾಪು
 ೨೨ ,, ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭ ಶ್ಯಾನುಭಾಗರು, ಹೆ. ಮಾ. ಕರಂದಾಡಿ

- ೨೩ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಅಂತಯ್ಯ ಹೆಗ್ಗೇರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಕೂರಾಡಿ.
- ೨೪ ,, ಮಟ್ಟಾಡಿ ಶೀನಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಟೀಚರ್, ಬಾಕೂರು.
- ೨೫ ,, ಬೈಕಾಡಿ ರಾಮಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಬಾಕೂರು.
- ೨೬ ,, ಪೆರಂಪಳ್ಳಿ ಶೀನಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಟೀಚರ್. ಉಡುಪಿ.
- ೨೭ ,, ಹೆರ್ಗ ವಿಟ್ಟಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಸ್ವಾಬರಕಟ್ಟೆ.
- ೨೮ ,, ವೈ. ಶ್ಯಾಮರಾಯ ಹೆಗ್ಗೇರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಯೇಣಗುಡ್ಡೆ.
- ೨೯ ,, ಎಂ. ನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಟೀಚರ್, ಮಣೇ.
- ೩೦ ಮೆಸ್ಸರ್ಸ್ 'ಹೆಗ್ಗಿ ಬ್ರದರ್ಸ್'ರು, ಎರ್ಮಾಳ್.
- ೩೧ ಶ್ರೀ ವೈ. ಅಂಗರ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಎರ್ಮಾಳ್.
- ೩೨ ,, ವೈ. ತಬ್ರ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಎರ್ಮಾಳ್.
- ೩೩ ,, ಪಿ. ರಾಮರಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಎರ್ಮಾಳ್.
- ೩೪ ,, ಮೆಸ್ಸರ್ಸ್ 'ಪ್ರಭು ಬ್ರದರ್ಸ್'ರು, ಪಡುಬಿದ್ದಿ.
- ೩೫ ,, ಯು. ನಾಗಪ್ಪ, ಫಿಶ್ವರೀಸ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್, ಮಂಗಳೂರು.
- ೩೬ ,, ಎಚ್. ಮುತ್ತಯ್ಯ, ಸಬ್ ಕಲೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಆಫೀಸ್, ಕುಂದಾವುರ.
- ೩೭ ,, ಬಿ. ವಿಟ್ಟಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಪಡುಬಿದ್ದಿ.
- ೩೮ ,, ಅಂಬಾಡಿ ಬೀಡು ಸೂರ್ಯಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೩೯ ,, ಎಂ. ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸ್ಲೀಡರ್, ಕಾರ್ಕಳ.
- ೪೦ ,, ಪಂಡಿತ್ ಕೆ. ನಾರಾಯಣ ರಾಯರು, ಕಾರ್ಕಳ.
- ೪೧ ,, ಪಿ. ವಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ವಕೀಲ್, ಕಾರ್ಕಳ.
- ೪೨ ,, ಕೆ. ಎಂ. ಹೆಗ್ಗೇರು, ವಕೀಲ್, ಕಾರ್ಕಳ.
- ೪೩ ,, ಕಟಪಾಡಿ ರಂಗಪ್ಪ ಕಿಣಿಯರು, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೪೪ ಡಾಕ್ಟರ್ ಯು. ಎಸ್. ರಾನ್, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೪೫ ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಹೆಬ್ಬಾರ್, ಕಟ್ಟಂಗರೆ.
- ೪೬ ,, ವಿ. ವಿ ಕಾಣೇಮಾರ್, ವೆಲ್‌ಕಂ ಹೋಟೆಲ್, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೪೭ ,, ಟಿ. ಮುತ್ತಪ್ಪ, ಹೆ. ಮಾ. ಫಿಶ್ವರೀಸ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಮಲ್ಟೆ.
- ೪೮ ,, ಎಚ್. ವೀರಯ್ಯ ನಾಯ್ಕರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕಾವು.
- ೪೯ ,, ವಿ. ತುಕ್ರ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕನ್ಯಾನ, ಪುತ್ತೂರು.

- ೫೦ ಶ್ರೀ ಪಿ. ಮಹಾಲಿಂಗ ಶೆಟ್ಟರು, ಅಧ್ಯಾಪಕ, ಕಾವು.
- ೫೧ ,, ಬಿ. ವೆಂಕಪ್ಪ ರೈಗಳು ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಉಸ್ತಿನಂಗಡಿ.
- ೫೨ ,, ಕುತ್ಯಾರು ರಾಮಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರು, ಕೇಂಜ ಕೆರೆಮನೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೫೩ ,, ಮಾಣಿಬೆಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೇರು, ಶಿರ್ವ
- ೫೪ ,, ದೇಜಪ್ಪ ಸಿ. ಅಮೀನ್, ಕೈಪುಂಜಾಲ್.
- ೫೫ ,, ಕೆ. ನಾಗಪ್ಪಯ್ಯ, ಡಿ| ಇ| ಆಫೀಸು, ಉಡುಪಿ.
- ೫೬ ,, ಎಂ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಡಿ| ಇ| ಆಫೀಸು, ಪುತ್ತೂರು.
- ೫೭ ,, ಕೆ. ಉಗ್ಗಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಕುರಿಯಾಲ, ಬಂಟವಾಳ.
- ೫೮ ,, ಮುತ್ತಣ್ಣ ಬುಡಲೆ, ಶೆಡ್ಯ, ಗುರುಪುರ.
- ೫೯ ,, ಬಿ. ಹೂವಯ್ಯ, ಹಾಲಿಕೋಡು, ಬಾರ್ಕೂರು.
- ೬೦ ,, ಎಚ್. ಸಂಜೀವ ಶೆಟ್ಟರು, B. A. L T. ಪುತ್ತೂರು.
- ೬೧ ,, ಅಡ್ವೆ ಕುಂಜರೈಮನೆ ರುಕ್ಕ ಶೆಟ್ಟರು, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೬೨ ,, ಬೆಳಮಣ್ಣ ಸೂರಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು, ಪರೇಲರೋಡು, ಬೊಂಬಾಯಿ.
- ೬೩ ,, ಯು. ವಿ ಆರಾಧ್ಯರು, ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಉದ್ಯಾವರ
- ೬೪ ,, ಕೊರಂಗ್ರಪಾಡಿ ದೇವಯ್ಯ ಹೆಗ್ಡೇರು, ಬೊಂಬಾಯಿ
- ೬೫ ,, ಎಂ. ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು, ಬಿ. ಎ. ಸ್ಕೂಲ್, ಉಚ್ಚಿಲ
- ೬೬ ,, ಮಹಾಬಲ ಶೆಟ್ಟರು, ಟೇಚರ್ ಮೆನೇಜರ್, ಎಡ್ಕೇರು.

ರೂ. 25 ಕೊಡುವವರು.

§ ರೂ. 10 ಕೊಡುವವರು

† ರೂ. 5 ಕೊಡುವವರು.

